

1. Залучення комерційними банками коштів населення.
2. Надання за рахунок сформованих кредитно-інвестиційних ресурсів довгострокового кредиту на реалізацію інвестицій у формі капіталовкладень. Капіталовкладення здійснюються у вигляді нового будівництва, розширення, реконструкції, технічного переозброєння, що спричиняє різні економічні і соціальні ефекти.
3. Виплата заробітної плати працівникам підприємств реального сектора економіки.
4. Сплата відсотків банкам за користування позиковими коштами, тим самим формування доходів кредитної організації і забезпечення заробітною платою та надбавками до неї працівників банку.
5. Сплата відсотків вкладникам за депозитами, дивідендів акціонерам, і, отже, додаткове збільшення їх доходів.
6. Поставка на споживчий ринок товарів і послуг, вироблених у більш різноманітному асортименті і більш високої якості за рахунок здійснення капіталовкладень.
7. Перерозподіл доходів на споживання.
8. Найбільш повне задоволення попиту.
9. Одержання виручки від реалізації.
10. Сплата податків державі, тим самим формування дохідної частини бюджету і розширення можливості держави щодо реалізації соціальних та економічних програм.
11. Соціальні трансферти, бюджетні субсидії, субвенції.

Впровадження в систему розробки аналітичних показників розвитку банківського сектора пропонованої моделі дозволить підвищити аналітичність банківської діяльності і сформувати в очах громадськості погляд на банк як системний інститут, який діє не тільки у своїх інтересах, але й торкається в результаті здійснення своєї діяльності інтересів інших суб'єктів економічної системи. Отже, це дасть можливість оцінювати не тільки інтраефективність банківської діяльності, але й екстраефективність, і тим самим надасть можливість більш оптимально приймати управлінські рішення щодо розвитку банківського сектора.

*Н.С. Різник, канд. екон. наук, доц.,
Луцький національний технічний університет*

СУТНІСТЬ І КЛАСИФІКАЦІЯ ЦІЛЕЙ У СТРАТЕГІЧНОМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННІ БЕЗПЕКИ БАНКІВСЬКОЇ УСТАНОВИ

Мета безпеки банку – це конкретний, бажаний стан окремих напрямків забезпечення його безпеки, що визначає вид цільової функції системи, яких необхідно досягти протягом певного періоду. Встановлення цілей – складний і трудомісткий процес, в якому поєднуються

знання та досвід осіб, відповідальних за формулювання цілей, а також урахування впливу дестабілізуючих чинників, які впливають на стан безпеки банківської установи. На основі досліджень В. Винокурова подамо функцію цілей забезпечення безпеки банку:

$$I_i^t = f_i(I_{t-i}; I_D; I_{on}; I_{np}), \quad (1)$$

- де I_i^t – рівень безпеки банку i за час t ;
- I_{t-i} – рівень безпеки банку i , досягнутий за попередній період $t - 1$;
- I_D – рівень безпеки банку i , встановлений з урахуванням світового досвіду ведення банківського бізнесу;
- I_{on} – рівень безпеки банку i , встановлений банками-конкурентами у схожій ситуації;
- I_{np} – рівень очікувань керівників фінансово-кредитної організації за встановленим рівнем безпеки банку i .

Існує досить багато класифікаційних груп, які визначають цілі управління. Деякі з них розподілено за такими ознаками:

- за *спрямованістю дій* мети – зовнішні та внутрішні;
- за *напрямами діяльності в банку* – економічні, фінансові, інформаційні, соціальні, правові;
- за *можливістю їх повного здійснення* – “цілі створення” та “цілі розвитку”;
- за охопленням *рівнів управління* – цілі всієї фінансово-кредитної установи, окремих підрозділів, груп або індивідуумів;
- за *часовими характеристиками* – коротко-, середньо- та довгострокові;
- за можливістю кількісного визначення – формалізовані, слабоструктуровані, неструктуровані;
- за *відповідною спрямованістю* – стратегічні, тактичні, оперативні;
- за *ступенем оновлення* – цілі підтримки наявного рівня, цілі поступової зміни окремих елементів системи та цілі оновлення системи в цілому (заміна системи);
- за *впливом на окремі елементи установи банку* – корпоративні та управлінські; останні, у свою чергу, можна поділити на окремі цілі виконання адміністративної функції (цілі планування, організації, мотивації, контролю) і цілі функціонування, уособлені в цілях

окремих підсистем банківської установи (маркетингові, збутові, фінансові, кадрові тощо);

- за *характером діяльності* – цілі функціонування та цілі розвитку;
- за *пріоритетами* – основні, побічні та підтримувальні;
- за *вимірюваністю* – кількісні та якісні.

Відповідно до виявленого в банку стану безпеки, необхідно здійснювати формування так званого набору стратегій безпеки шляхом аналізу стратегічних альтернатив забезпечення, які створюють можливості для досягнення бажаних цілей забезпечення безпеки банку.

*М. Русін, канд. екон. наук, доц.,
Львівський інститут банківської справи
Університету банківської справи НБУ*

ЧИННИКИ ВПЛИВУ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ БАНКІВСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА МІЖНАРОДНОМУ РИНКУ

З розвитком глобальної фінансової системи забезпечувалося взаємопроникнення продуктів і фінансових послуг між національними та міжнародними ринками. Поряд зі зростанням товарообороту компаній реального сектора економіки ми спостерігаємо зростання та укрупнення фінансів потужних банків (Deutsche Bank, Bank of England, Citibank), розвиток транснаціональних компаній (HSBC Holdings, Lloyds TSB, JP Morgan Chase, Citigroup), валютного ринку, ринку євровалюти. Здійснюючи міжнародні операції, фінансовий посередник опиняється перед необхідністю комплексного управління його активами та пасивами, враховуючи можливість змін процентних ставок, коливання обмінних курсів, ліквідності, погашення заборгованості тощо. Банк, який є гравцем на міжнародному ринку фінансових послуг, повинен контролювати глобальний бухгалтерський баланс, що складається із національного та міжнародного.

Різник, Н.С. Сутність і класифікація цілей у стратегічному забезпеченні безпеки банківської установи [Текст] / Н.С. Різник // Проблеми і перспективи розвитку банківської системи України: зб. тез доповідей XIII Всеукраїнської науково-практичної конференції (28-29 жовтня 2010 р., м. Суми): у 2 т. – Суми: УАБС НБУ, 2010. – Т. 1. – С. 86-88.